

Motpart: Skatteverket

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat inte får göra avdrag för ränta som utbetalats till ett koncernbolag med hemvist i en annan medlemsstat på den grunden att det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit anses vara att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, när en sådan skatteförmån inte skulle anses föreligga om båda bolagen hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, eftersom de då hade omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag.

(¹) EUT C 295, 2.09.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mot Asociația culturală "Suflet de Român", företrädd av sin likvidator, Pro Management Insolv IPURL

(Mål C-501/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c, artikel 24.1 och artikel 25 a – Beskattningsbara transaktioner – Avgifter för överföring till allmänheten av musikaliska verk – Artikel 28 – Organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätt – Inkassering av dessa avgifter från slutanvändaren i organisationens namn och för upphovsrättsinnehavarnas räkning)

(2021/C 79/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Motpart: Asociația culturală "Suflet de Român", företrädd av sin likvidator, Pro Management Insolv IPURL

Domslut

1) Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/88/EU av den 7 december 2010, ska tolkas på så sätt att en upphovsrättsinnehavare till musikaliska verk ska anses tillhandahålla en tjänst mot ersättning till en anordnare av föreställningar, som är slutanvändare, när anordnaren erhåller en icke-exklusiv licens som ger denne rätt att överföra verken till allmänheten mot betalning av en avgift som inkasseras av en utsedd kollektiv förvaltningsorganisation, som agerar i sitt eget namn men för upphovsrättsinnehavarens räkning.

- 2) Artikel 28 i mervärdesskattedirektivet, i dess lydelse enligt direktiv 2010/88, ska tolkas så, att en kollektiv förvaltningsorganisation, som i eget namn men för upphovsrättsinnehavarnas räkning inkasserar avgifter som ska betalas till upphovsrättsinnehavarna i utbyte mot tillstånd att överföra deras skyddade verk till allmänheten, ska anses agera i egenskap av beskattningsbar person i den mening som avses i denna artikel och således ska anses ha erhållit dessa tjänster från upphovsrättsinnehavarna innan den själv tillhandahåller slutanvändaren tjänsterna. I ett sådant fall ska denna organisation utfärda fakturor i eget namn till slutanvändaren, som visar vilka avgifter som inkasserats av denne, inklusive mervärdesskatt. Upphovsrättsinnehavarna är i sin tur skyldiga att till den kollektiva förvaltningsorganisationen utfärda fakturor som inkluderar mervärdesskatt för den tjänst som tillhandahållits för de avgifter som erhållits.

(¹) EUT C 372, 4.11.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Land Baden-Württemberg mot D.R.

(Mål C-619/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Århuskonventionen – Direktiv 2003/4/EG – Allmänhetens tillgång till miljöinformation – Infrastrukturprojekt "Stuttgart 21" – Avslag på en begäran om miljöinformation – Artikel 4.1 – Skäl för avslag – Begreppet "interna meddelanden" – Räckvidd – Begränsning i tiden av skyddet för sådana meddelanden)

(2021/C 79/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Land Baden-Württemberg

Motpart: D.R.

ytterligare deltagare i rättegången: Deutsche Bahn AG, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Domslut

- 1) Artikel 4.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG ska tolkas så, att begreppet "interna meddelanden" omfattar all information som cirkulerar inom en offentlig myndighet och som, vid tidpunkten för begäran om tillgång till information, inte har lämnat myndighetens interna sfär, i förekommande fall efter det att informationen har mottagits av myndigheten och förutsatt att den inte har gjorts eller inte borde ha gjorts tillgänglig för allmänheten före mottagandet.